

Pályamunka

Cím: Egyedül

Szerző neve: Kovács Beáta

Intézmény neve: SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző kar – Képi ábrázolás

Témavezető neve, beosztása: Roskó Gábor egyetemi doc.

Ezt a munkát – egyedül – szerintem mindenki áttudja érezni. Azért is gondoltam, hogy ezt érdemes lenne beküldeni.

A képen egy állomáson áll egy nő, körülötte nyűzsögnek az emberek, ő meg ugye vár valakit.

A képen jól látszik, hogy a nő már régóta ott áll egy helyben, mozdulatlanul, a körülötte lévők meg már elmosódtak és egyes részük homályos a nagy sietségtől.

A nő mellett egy táska is van, mintha keresni akarná a helyét.

Mindenhova utazik, nemtudja eldönteni hol legyen mert bárhol van ,egyedül érzi magát.

És minden állomáson vár valakit , hogy kijöjjön érte, de sose jön el senki. Én mondjuk sokszor érzem magam egyedül és szerintem mindenkinek vannak olyan napjai , hogy úgy érzik ők is várnak valahol valakire , de hiába.

Legyen az bármi, munka, iskola, magánélet. És úgy érzed mintha körülötted mindenki megtalálta volna azt a valamit ami kellett az életében és már nincs mire várni, csak te vagy egyedül.

Ezért kell utazni, megnézni minden kis részt , hogy megtalálhasd a Te valamidet.

Ezt a képet műszaki rajzlapra készítettem, kizárólag grafit ceruzát használtam.

A kép mérete 100x70es. Hetekig készítettem.

Egyetlen hátránya, hogy képről néztem a műt, de céloom az, hogy megpróbáljam minnél jobban visszaadni azt amit látok és minnél élethűbb legyen a kép.

Hiperrealista stulistra húzódik, de a jövőben ezen próbálok változtatni.

El akarom hagyni és egy kicsit szabadabb alkotásokat csinálni.

Ahol nincs ennyi szabáj, vagy kitalálni valami egészen mást. Mert hát kicsit rámmagadt, kiskoromban így kezdtem tanulni rajzolni, és napról napra jobb lettem. Könnyebben veszem észre a dolgokat és máshogy tekintek szinte

mindenre, mert nem nézni hanem látni akarom a dolgokat. Szeretem nagyban csinálni a képeimet és képes vagyok napokig elülni előtte és csinálni. Mint például ezt a képet is.

Sokan mondták , hogy eléggé kitartó vagyok és , hogy hogy van ehez türelmem. Én ezt élvezem csinálni és valahogy sose unnom meg. Tudom, hogy a képeimmel valakit lebirok nyűgözni, meglepni, elgondolkodtattni és mikor meglátom valaki arcán azt a valamit, nekem megéri azért több napig csinálni, hogy elérhessem azt az egy kicsi pillanatot.

Senki se szeret egyedü lenni.

Mindeki keresi azt a Valamit/Valakit.

De ez a kép mást is elmondhat. Kinek mit.

Például az is lehet , hogy a nőt éppen otthagyták.

Vagy nem is kellett senkinek , hogy kijöjjön érte.

Vagy épp megy valahova, keresi önmagát. Személytől függ.

De az egyedüllétre nem mindig negativumként kell gondolni.

Ott van a szabadság a kényelem, és jobban megtanul az ember a lábára állni, azaz önállóság. De az Úristen ugyebár már az édenben is megmondja, hogy „nem jó az embernek egyedül lennie „

Hisz a boldogság sosem jár egyedül. De egy ideig muszaj egyedül lennünk , hogy egyes dolgokat megtanuljunk az élettől. Lehet ez ihletett mert sokszor szeretek is egyedül lenni, kicsit átgondolni a dolgokat. És mikor nem vágyok senki társaságára csak , de van mikor majd megőrülök, csak ne érezzem magam ennyire egyedül.

Nem szeretek egymagam menni valahova, persze szeretek ismerkedni.

De sokkal magabiztosabb vagyok ha van mellettem valaki.

A képen meg senki se akar oda menni a hölgyhöz, mindneki elsiett mellette.

Mindenki csak a saját dolgával törődik és egy percet sem akarnak a hölgyre szólni aki egymaga van.

Ő meg kitatóan vár tovább.

Hisz a mai világban is szinte mindneki csak magára gondol és nem akarnak egy

kis időt sem elpazarolni másokra , hogy ha netán segíteni kell valakinek.

Vehessük a képet úgy is.

Vagy mint azokra az emberekre akik az élettől a legkevesebbet kapták és mindenki elrohan mellette. Meg se állnak érdeklődni. Ott hadják és azt gondolják, hogy ha nem ők akkor majd valaki más ugysis segíteni fog , de nem.

Lehet az elidegenedés illusztrálása.

A nehezen ismerkedés, visszahúzódás. Kitaszitottság vagy au elitelés.

Vagy például az idő múlását is mutathassa.

Bemutassa milyen gyorsan mulik el minden körülöttünk és észre se vesszük.

Csak állunk egy helyben nem csinálunk semmit és egy pillanat alatt kifutunk az időből és nem teszünk ellene semmit. Csak várunk , hogy valami történjen , valaki odamennjen hozzánk (vagy a képen, valaki kijöjjön elénk).

Bepakoltunk mindent , készen állunk mindenre de egy pillanatra még is megállunk és épp az veszi el az összes időnket ami csak maradt és a végén egyedül maradunk. Egy magányos nő, elveszett a világban és nemtud magával mit kezdeni. Körülte rohannak, azt se tudják mihez kezdjenek előbb neki.

Magunkban meg csak az marad meg , hogy egyedül maradunk és nem kezdünk semmit az életünkkel.

De ez csak az én véleményem. Mindenkinek mást mondhat ez a kép. Sok mindent ki lehet belőle venni. Attól függ miként ment át az a személy aki nézi.

